

לא כדאי לישון על הטענות

21.06.2012 | עו"ד שירה להט

בג"צ קיבל עתירה חשובה בעניין הפרת חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, אך לא פסק פיצוי כספי בשל השיהוי

יש מקרים בהם המועדים לצורך פנייה לערכאות או לרשויות קבועים בחוק. זהו המקרה הקל, שכן כל אחד יכול לדעת מהו לוח הזמנים שעומד בפניו ומתי הוא פספס את הרכבת. אבל לא תמיד זהו המצב. פעמים רבות נדרש מי

שמבקש לעמוד על זכויותיו לפנות לבית המשפט בהקדם האפשרי, אחרת יאבד את זכותו.

העיכוב בפניה לערכאות נקרא בעגה המשפטית "שיהוי". השתהות בפנייה לערכאות מעידה כי העותר גילה את דעתו כי הוא בחר לוותר על טענותיו או לזנוח את תביעתו. השיהוי גם גורם לצד השני להסתמך על ויתור זה ולשנות את מצבו לרעה, על סמך כך שהצד הראשון בחר שלא לפנות לבית המשפט.

בפסק דין אשר ניתן לאחרונה (בג"צ 1758/11, מיום 17.5.2012), היה שיהוי כה גדול עד אשר הוא הצדיק אי פסיקת פיצוי כספי, למרות שהעתירה התקבלה. העתירה המדוברת היא עתירה על פסק דין שניתן על ידי בית הדין הארצי לעבודה. העותרת טענה כי היא הופלתה לרעה בעבודה מחמת היותה אישה, ועל כן היא זכאית לפיצוי מכח חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, המאפשר גם פסיקת פיצוי כספי ללא הוכחת נזק.

בג"צ, בצעד חריג, החליט לדון בעתירה לגופה למרות שהוא מכיר בכך שהיא הוגשה בשיהוי רב המצדיק דחיית עתירות כגון אלה על הסף. בג"צ מנמק זאת בחשיבות הרבה שיש לסוגיה אשר על הפרק - נושא חוק שכר שווה לעובד ולעובדת וחוק שוויון הזדמנויות בעבודה - וההשלכה רחבת ההיקף על זכויותיהם וחובותיהם של עובדים ומעבידים במשק בכלל.

בסופו של דבר, מקבל אמנם בג"צ את העתירה וקובע כי אכן הייתה כאן הפרה של חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, אבל מחליט שלא לפסוק לעותרת פיצוי כספי לאור השיהוי הרב בפנייתה לבג"צ.

מי שסבור כי יש לו תביעה או טענה ימהר להעלותן, שכן בתי המשפט לא ייתנו את ידם "להעלאה מן האוב" של עניינים אשר תמו ונשלמו זה מכבר. מי שישתהה, עלול למצוא עצמו מול שוקת שבורה.

הכותבת מתמחה בדיני עבודה, ממשרד יגאל ארנון ושות'.